

15 нѣ-то си. И одному даде петь таланта, другому два, а другому единъ, "всякому споредъ силъ-тѣхъ му; и гутаки тѣрѣхъ.

16 А тойзи който зѣ петь-тѣ таланта, отиде и работи съ тѣхъ, и направи други петь таланта. Такжеже и тойзи който зѣ два-та

17 таланта. Такжеже и тойзи който зѣ два-та

18 печали и той други два. А тойзи, който зѣ единый-тѣ, отиде та раскопа въ земѣхъ-тѣ, и скры сребро-то на господаря си.

19 Слѣдъ много врѣме идува господарь-тѣ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ тѣхъ.

20 И дойде тойзи който бѣ зѣлъ петь-тѣ таланта, донесе други петь таланта и рече: Господарю, петь таланта ми прѣдаде; ето, други петь таланта печалихъ върхъ тѣхъ.

21 И рече му господарь-тѣ му: "Добрѣ, рабе добрый и вѣрный: на малко-то си былъ вѣренъ, "надъ много ще ты поставѣхъ; влѣзъ "въ радость-тѣхъ на господаря си.

22 Дойде и тойзи който бѣ зѣлъ два таланта и рече: Господарю, два таланта ми прѣдаде; ето други два таланта печалихъ върхъ тѣхъ. Рече му господарь-тѣ му: "Добрѣ, рабе добрый и вѣрный: на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще ты поставѣхъ; влѣзъ въ радость-тѣхъ на господаря си.

23 Пристѣпи и тойзи, който бѣ зѣлъ единый-тѣ талантъ и рече: Господарю, знаяхъ ты че си человекъ жестокъ, че живнешъ дѣто не си сѣялъ, и събирашъ отъ дѣто не си распренувалъ. И понеже си убоихъ, отидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ земѣхъ-тѣхъ: ето имашъ твое-то си.

24 А господарь-тѣ му отговори и рече му: Рабе лукавый и лѣнивый, знаяще че живѣшъ дѣто не съмъ посѣялъ и събрамъ отъ дѣто не съмъ распренувалъ: Като е тѣй трѣбваше ты да дадешъ сребро-то ми на банкеры-тѣ, и когда си дойдѣхъ да быхъ зѣлъ мое-то съ лихвъ. Земѣте прочее отъ него талантъ-тѣ, и дайте го на тогози кой-то има десеть-тѣ таланта. Защото "на всякого който има, ще му ся даде и ще му ся прѣумножи, а отъ тогози който нѣма, и това което има, ще ся земе отъ него. И непотрѣбный-тѣ тойзи рабъ хвърлѣте го "въ вѣнниѣхъ-тѣхъ тѣмнотѣхъ; тамо ще бже плачъ и скърцаніе съсъ жбѣ.

31 "А когда дойде Сынъ Человѣческій въ славу-тѣхъ си, и всякы-тѣ святы ангели съ него; тогазъ ще сѣдне на прѣстолѣ-тѣ на славу-тѣхъ си. И "ще ся събератъ прѣдъ него всякы-тѣ народи, и "ще гы отлжчи едны отъ други, както овчарь-тѣ отлжча овцы-тѣ отъ козы-тѣ: И ще постави овцы-

тѣ отъ десѣхъ-тѣхъ си странѣхъ, а козы-тѣ отъ лѣвѣхъ-тѣхъ.

34 Тогази Царь-тѣ ще рече на тѣзи които сѣхъ отъ десѣхъ-тѣхъ му странѣхъ: Елате съ благословеніа на Отца моего, "наслѣдуйте царство-то "приготовлено за васъ отъ сздание мира. Защото "огладѣхъ, и дадохте ми да ямъ; ожедѣхъ, и напоихте мя; "страненъ бѣхъ, и прибрахте мя;

36 "Голъ бѣхъ, и облѣкохте мя; боленъ бѣхъ, и посѣтихте мя; "въ тѣмниѣхъ бѣхъ, и дойдохте при мене. Тогази праведни-тѣ ще му отговорятъ и рекътъ: Господи, кога ты видѣхмы гладенъ и тѣхъ нахранихмы; или жеденъ и тѣхъ напоихмы? Кога пакъ ты видѣхмы страненъ и тѣхъ прибрахмы; или голъ, и тѣхъ облѣкохмы? И кога боленъ или въ тѣмниѣхъ ты видѣхмы, и дойдохмы при тебе? И ще отговори Царь-тѣ и ще имъ рече: Истинѣхъ ви казувамъ: "Колкото че сте сторили това на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои братѣ, на мене сте го сторили.

41 Тогазъ ще рече и на тѣзи които сѣхъ отъ лѣвѣхъ-тѣхъ му странѣхъ: "Идѣте отъ мене, прокѣтѣ, "въ огонь-тѣхъ вѣчный, приговоренный-тѣ "за диаволь-тѣхъ и за ангель-тѣхъ неговы; Защото огладѣхъ, и не ми дадохте да ямъ; ожедѣхъ, и не мя напоихте; Страненъ бѣхъ, и не мя прибрахте; голъ бѣхъ, и не мя облѣкохте; боленъ и въ тѣмниѣхъ бѣхъ, и не мя посѣтихте.

44 Тогази ще му отговорятъ и тѣхъ и ще рекътъ: Господи, кога ты видѣхмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или голъ, или боленъ, или въ тѣмниѣхъ, и не ти послужихмы? Тогазъ ще отговори и ще имъ рече: Истинѣхъ ви казувамъ, "колкото че не сте сторили това на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене сте го сторили.

46 "И ще отидѣтъ тѣхъ въ вѣчнѣхъ мѣхъхъ; а праведни-тѣхъ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1 И когато свърши Исусъ всичкы тѣзи думы, рече на ученицы-тѣхъ си: "Знаете че слѣдъ два дни ще бже Пасха, и Сынъ Человѣческій ще бже прѣдаденъ на распятіе.

3 "Тогази ся събрахъ прѣдъсвятѣнни-тѣхъ и книжници-тѣхъ и старѣйшины-тѣхъ отъ народа въ дворѣ-тѣхъ на прѣдъсвятѣнника,

4 който ся казуваше Каиафа, И наговорихъ

к Рим. 12; 6. 1 Кор. 12; 7. 11, 29. Евес. 4; 11. л Гл. 24; 47. Ст. 34, 46. Лук. 12; 44. 22; 29, 30. м 2 Тим. 2; 12. Евр. 12; 2. 1 Пет. 1; 8. н Ст. 21. о Гл. 13; 12. Мар. 4; 25. Лук. 8; 18. 19; 26. Иоан. 15; 2. л Гл. 8; 12; 24; 51. р Зах. 14; 5. Гл. 16; 27. 19;

28. Мар. 8; 38. Дѣян. 1; 11. 1 Сол. 4; 16. 2 Сол. 1; 7. Іуд. 14. Отг. 1; 7. с Рим. 14; 10. 2 Кор. 5; 10. Отг. 20; 12. пез. 20; 38. 34; 17, 20. Гл. 13; 49. у Рим. 8; 17. 1 Пет. 1; 4, 9. 3; 9. Отг. 21; 7. ф Гл. 20; 23. Мар. 10; 40. 1 Кор. 2; 9. Евр. 11; 16.

х Иса. 58; 7. Іез. 18; 7. Іак. 1; 27. и Евр. 13; 2. 3 Иоан. 5. ч Іак. 2; 15, 16. ш 2 Тим. 1; 16. щ Прит. 14; 31. 19; 17. Гл. 10; 42. Мар. 9; 41. Евр. 6; 10. а Псал. 6; 8. Гл. 7; 23. Лук. 13; 27. ы Гл. 13; 40, 42.

ь 2 Пет. 2; 4. Іуд. 6. н Прит. 14; 31. 17; 5. Зах. 2; 8. Дѣян. 9; 5. ю Дан. 12; 2. Иоан. 5; 29. Рим. 2; 7 и др. — а Мар. 14; 1. Лук. 22; 1. Иоан. 13; 1. б Псал. 2; 2. Иоан. 11; 47. Дѣян. 4; 25 и др.